02/02/2021

Υπαπαντή, οικογένεια και εκκλησιαστική διακονία

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γράφει ο Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Επ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ/ pemptousia.gr

Σαράντα ημερών γίνεται ο νεογέννητος Χριστός και εισέρχεται στο Ναό, ώστε να εκπληρωθούν οι διατάξεις του μωσαϊκού Νόμου. Με τη συνοδεία της οικογένειάς του, γίνεται δεκτός από τον δίκαιο Συμεών, ως ο Λυτρωτής, αυτός που θα απελευθερώσει τον άνθρωπο από τα δεσμά της ανάγκης και της φθοράς.

Δεν είναι λίγες οι ενοριακές κινήσεις που έχουν επιλέξει ακριβώς αυτή τη γιορτή για να τιμήσουν τον ιερό θεσμό της οικογένειας. Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, πιστεύεται -και όχι άδικα- ότι αν υπάρχει μία ειδική μέρα που να θεωρείται με εκκλησιαστικά κριτήρια «γιορτή της μητέρας», θα είναι ακριβώς η μέρα της Υπαπαντής. Σε άλλες περιπτώσεις, πάλι, τιμάται ως ημέρα των Νεανικών Ενοριακών Συντροφιών, καθώς η κίνηση του Ιωακείμ και της Θεομήτορος

αντανακλάται στην εμπιστοσύνη που δείχνουν οι σύγχρονοι γονείς προς τα ενοριακά στελέχη, ώστε να βοηθήσουν τα παιδιά τους να εισέλθουν στα άδυτα της ορθόδοξης χριστιανικής πίστης.

Πράγματι, πρόκειται για δύο κινήσεις με παράλληλο προσανατολισμό:

· Είναι η τήρηση του Νόμου, όπως στο χώρο της Λατρείας τηρούμε όλες τις διατάξεις που θα μας βοηθήσουν να λάβουμε τη χάρη να υπερβούμε όλες τις δεσμεύσεις των νόμων του αιώνος τούτου

· Είναι η συνάντηση του Θείου Βρέφους με τον γέροντα προφήτη, όπως ακριβώς στους κόλπους της Εκκλησίας συναντιούνται όλες οι γενιές, για να πορευτούν μαζί στο δρόμο που καταλήγει στην υπερνίκηση του χρόνου

· Είναι η αναγνώριση του Σωτήρα από τον Συμεών, όπως αντίστοιχα μέσα στη χριστιανική αγάπη διδασκόμαστε να βλέπουμε τον κάθε άνθρωπο ως πλησίον, να τον αναγνωρίζουμε ως τον ίδιο τον Χριστό, όπως ακριβώς ο ίδιος μας δίδαξε

· Είναι η προφήτιδα Άννα, που αμέσως μετά διακηρύττει στον κόσμο την έλευση του Μεσσία – όπως και τα στελέχη που έχουν ταχθεί από την Εκκλησία να κηρύττουν την καλή ελπίδα της Ανάστασης του Χριστού, το χαρμόσυνο άγγελμα της νέας ζωής που ανοίγει ο Θεός μπροστά στον κάθε άνθρωπο.

· Είναι και τα παιδιά -και κατ’ επέκταση όλοι οι πιστοί – που σπεύδουν στο Ναό, για να προετοιμασθούν να υποδεχθούν τον Λυτρωτή μέσα τους, να πραγματοποιήσουν τη δική τους, προσωπική υπαπαντή, τη δική τους προϋπάντηση στο κάλεσμα της σωτηρίας.

Η εορτή της Υπαπαντής, λοιπόν, φέρει μέσα της ένα βαθύ εκκλησιολογικό περιεχόμενο, που αγκαλιάζει την οικογένεια, τη νεότητα και την ίδια την εκκλησιαστική διακονία.